

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/37/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613200905
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2013:8613200905.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Anna Frigová, v právnej veci žalobkyne S. M., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX L., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 07216/12 zo dňa 18.12.2012.

O d k l a d á vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 07216/12 zo dňa 18.12.2012.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v sume 244,37 eura na účet jej právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, vedeného vo VÚB Prešov, č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS XXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 07216/12 zo dňa 18.12.2012 a odloženia jeho vykonateľnosti.

6C/37/2013- 47

-2-

Svoju žalobu odôvodnila tým, že vo veci ide o rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 07216/12 zo dňa 18.12.2012 a zmluvu o

spotrebiteľskom úvere č. 9183801170805 zo dňa 19.8. 2005. V žalobe ďalej uviedla, že po oboznámení sa s internetovou stránkou Ministerstva spravodlivosti SR zistila, že v prípade rozhodcovských doložiek súdy judikovali ich nezákonnosť, pričom ide o obdobnú rozhodcovskú doložku ako je jej. V jej prípade si tiež osobitne nevyjedнала rozhodcu. Rozhodcovská doložka bola už vopred naformulovaná v štandardnej zmluve. Miesto rozhodcovského konania si jednako jednostranne stanovil dodávateľ. Rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musí nezvratne podrobiť a tak riešiť jej spor pred rozhodcom, ktorý je pre ňu nepredvídateľný a má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Taktiež pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva. Spotrebiteľská vec je subjektívne ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve dostatočne nezohľadnil. Rovnako navrhuje naplniť ciele smernice, podľa ktorej sa majú štáty postarať o to, aby spotrebiteľa nekalé podmienky nezaväzovali. Plnenie, ktoré sa vymáha, bolo priznané v súkromnoprávnom procese na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý mal vzniknúť z takéhoto vadného súkromnoprávneho procesu nie je súladný s imperatívom dobrých mravov. Rozhodca ignoroval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa a to je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd sám aj bez návrhu vyhlási neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Nekalosť rozhodcovskej doložky vyplýva najmä z veľkej vzdialenosti a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak skôr začne konanie pred rozhodcom, čo sa fakticky za netransparentných podmienok stalo. Po zrušení rozsudku by sa musela podrobiť podľa § 43 Zákona o rozhodcovskom konaní konaniu o pôvodnej žalobe. V prípade konania pred súdom by ako spotrebiteľ mala možnosť vybrať si súd v jej bydlisku. Zmluva obsahuje neprijateľnú rozhodcovskú doložku a v skutočnosti je rozsudok paaktom. Ak je rozhodcovská doložka neprijateľná, ide o rovnaký stav ako keby rozhodcovská zmluva neexistovala. V tomto smere dáva do pozornosti najnovšie uznesenie najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo 1/2012, uznesenia IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 80/2011. Taktiež je významný aj rozsudok Európskeho súdneho dvora Mostáza Claro. Nikto jej s odbornou starostlivosťou nevysvetlil dôsledky rozhodcovskej doložky a bol to diktát úverového zamestnanca. Nebolo na výber, iba prijať zmluvné podmienky, vrátane rozhodcovskej doložky. Po zrušení rozhodcovského rozsudku navrhuje žalobu zamietnuť. Navrhuje odklad vykonateľnosti rozsudku, pretože nič nebráni, aby okamžite začala exekúcia.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení v žalobe uviedol, že nie je daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 ZRK. Dňa 19.8.2005 uzatvorila žalobkyňa zmluvu o poskytnutí flexipôžičky so Všeobecnou úverovou bankou, a.s.. Žalobkyňa podpisom zmluvy vyslovila súhlas so znením rozhodcovskej doložky. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi VÚB. a.s., ako postupcom a EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom zo dňa 14.2.2011 sa stal žalovaný veriteľom pohľadávky zo zmluvy, jej príslušenstva ako aj všetkých práv s ňou spojených. Žalobkyňa dňa 13.12.2011

6C/37/2013 - 48

-3-

uzatvorila so žalovaným dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, v ktorej žalobkyňa uznala čo do dôvodu a výšky svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy. Žalovaný a žalobkyňa sa v článku IV dohody dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o ich splatnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., pred rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. a pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Posúdením platnosti rozhodcovskej doložky uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným sa primárne zaoberal rozhodcovský súd. Rozhodcovský súd konštatoval, že účastníci konania uzatvorili rozhodcovskú doložku, v ktorej sa dohodli na troch subjektoch oprávnených riešiť ich prípadné vzájomné spory, pričom právo výberu je na žalujúcej zmluvnej strane. Rozhodcovský súd dospel k záveru, že takto uzatvorenou rozhodcovskou doložkou s alternatívnym výberom súdneho orgánu nebola žalobkyni uložená povinnosť riešiť prípadný spor výlučne v rozhodcovskom konaní a teda nebola žalobkyni

obmedzená možnosť domáhať sa ochrany svojich práv a právom chránených záujmov len v rámci rozhodcovského konania. Na základe týchto skutočností rozhodcovský súd považoval rozhodcovskú doložku za platne uzatvorenú. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa v zmysle § 21 ZRK v zákonom stanovenej lehote nepodala námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu. Námietka neplatnosti rozhodcovskej doložky je teda v prebiehajúcom konaní bezpredmetná. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd vyzval žalobkyňu na podanie žalobnej odpovede, avšak žalobkyňa sa v súdom stanovenej lehote nevyjadrila. Nečinnosť žalobkyne v rámci rozhodcovského konania nemôže byť dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Všetky skutočnosti, ktoré uviedla v podanej žalobe, mohla uviesť vo vyjadrení k návrhu na začatie rozhodcovského konania. Žalovaný ďalej uvádza, že v období do 31.12.2007 (zmluva o poskytnutí flexipôžičky bola uzavretá dňa 19.8.2005) sa vzťahovali ustanovenia § 52 až § 54 Obč. zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka. To znamená, že pokiaľ pred dňom 1.1.2008 bola uzavretá zmluva, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 1.1.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Právne vzťahy zo zmluvy uzavretej pred 1.1.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov. Právna dovolenosť či rozpor s dobrými mravmi môžu byť posudzované len podľa právnych predpisov platných v čase uzavretia zmluvy. Žalovaný zastáva názor, že generálnu klauzulu o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách obsiahnutú v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je nutné vykladať cez Smernicu 93/13/EHS a to prostredníctvom porovnávacieho jazykového výkladu Smernice, z ktorého je zrejmé, že cieľom smernice nie je zakázať rozhodcovské doložky uzavreté so spotrebiteľmi, za neprípustné totiž považuje len tie ustanovenia, ktoré nútia spotrebiteľov domáhať sa svojich nárokov voči dodávateľovi výlučne v rozhodcovskom konaní neupravenom právnymi predpismi. Zároveň je potrebné poukázať na fakt, že § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a rovnako aj ustanovenia písm. q) prílohy 1 Smernice 93 Rady EHS/13 nehovorí nič o právach a povinnostiach dodávateľa a spôsobe uplatňovania jeho práv a teda neobmedzuje dodávateľa v tom, aby v súlade s dojednanou rozhodcovskou doložkou predkladal spory so spotrebiteľom, v ktorých je aktívne legitimovaný dodávateľ, rozhodcovskému súdu určenému v doložke. Žalovaný je toho názoru, že zákonodarca nekoncepcoval konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku založené na ustanovení § 40 ods. 1 ZRK ako odvolacie konanie, ale ako mimoriadny inštitút nápravy excesov, ktoré mohli vzniknúť v rámci rozhodcovského konania. Uvedené

6C/37/2013 - 49

-4-

potvrdzujú aj dôvody na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 ZRK. Žalovaný preto nesúhlasí s podaným návrhom, nakoľko má za to, že nie sú naplnené zákonné dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a navrhuje, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 07216/12 zo dňa 18.12.2012 je zrejmé, že žalobkyni bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému dlžnú čiastku vo výške 1 882,25 eura, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 959,70 eura od 15.23.2011 do zaplatenia, poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 121,93 eura, náklady inkasného konania vo výške 150 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 320,28 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy č. 9183801170805 zo dňa 19.8.2005, na základe ktorej boli žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky zo strany spoločnosti VÚB, a.s. Bratislava s tým, že žalovaný uzatvoril s uvedenou spoločnosťou dňa 14.2.2011 zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky založenej zmluvou z postupcu na žalovaného v celkovej výške 1 882,25 eura. V tomto rozsudku je uvedené, že účastníci konania sa v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dohodli, že všetky spory budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde. V odôvodnení je tiež uvedené, že rozhodcovský súd sa prvotne zaoberal posúdením neprijateľnosti rozhodcovskej doložky (v zmysle § 53ods. 4 písm. r) Obč. zákonníka) a teda jej platnosťou. Rozhodcovský súd mal za to, že účastníci konania uzatvorili rozhodcovskú doložku,

v ktorej sa dohodli na troch subjektoch oprávnených riešiť ich prípadne vzájomné spory, pričom právo výberu je na žalujúcej zmluvnej strane. Rozhodcovský súd dospel k záveru, že takto uzatvorenou rozhodcovskou doložkou s alternatívnym výberom súdneho orgánu nebola žalobkyni uložená povinnosť riešiť prípadný spor výlučne v rozhodcovskom konaní a teda jej nebola obmedzená možnosť domáhať sa ochrany svojich práv a právom chránených záujmov len v rámci rozhodcovského konania.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

6C/37/2013- 50

-5-

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,

e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,

g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo

i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,

j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 vyššie uvedeného zákona, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa článku 6 ods. 1 smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách, uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa

6C /37/2013 - 51

-6-

týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 3 ods. 3 vyššie uvedenej smernice príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 07216/12 zo dňa 18.12.2012 bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanému dlžnú čiastku vo výške 1 882,25 eura, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 959,70 eura od 15.23.2011 do zaplatenia, poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 121,93 eura, náklady inkasného konania vo výške 150 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 320,28 eura. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy č. 9183801170805 zo dňa 19.8.2005. Ďalej z rozsudku vyplynulo, že účastníci konania sa v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dohodli, že všetky spory budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde a že rozhodcovský súd sa prvotne zaoberal posúdením neprijateľnosti rozhodcovskej doložky a mal za to, že účastníci konania uzatvorili rozhodcovskú doložku, v ktorej sa dohodli na troch subjektoch oprávnených riešiť ich prípadné vzájomné spory, pričom právo výberu je na žalujúcej zmluvnej strane. V rozhodovanej veci na základe dodávateľom vopred stanoveného obsahu rozhodcovskej doložky nielen že nerozhodoval všeobecný súd, ale rozhodoval rozhodca zvolený žalovaným. V danom prípade si žalobkyňa osobitne nevyjedнала rozhodcu. Rozhodcovská doložka je teda neprijateľná z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musela žalobkyňa nezvratne podrobiť a tak riešiť jej spor pred rozhodcom, ktorý je pre ňu nepredvídateľným. Čo sa týka platnosti rozhodcovskej doložky, aj keď žalovaný uviedol, že bola dohodnutá alternatívne, súd poukazuje, že rozhodcovská doložka v

samotnej zmluve je súčasťou klasickej formulárovej zmluvy, kde spotrebiteľ nemá možnosť obsah tejto doložky ovplyvniť. Ak teda takáto zmluvná podmienka nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná, bráni tomu, aby na základe nej bol vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Súd poukazuje najmä na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania o spore na rozhodcovskom súde, o čom už pojednávajú aj rozsudky Európskeho súdneho dvora C 240/98 až C 244/98 a C 243/08. Z pohľadu spotrebiteľa je rovnocenné, či na riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania ho „donúti štandardná zmluvná klauzula alebo dodávateľ svojím konaním.“ Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma a práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko-právnej ochrany pred štandardnými zmluvami. S poukazom na skutočnosť, že dojednanie o spôsobe riešenia sporov nebolo individuálne tak, ako to napr. umožňuje Zákon o platobných službách § 90 ods. 3 a vlastne z existujúceho formulároveho dojednania či už v zmluve alebo v dohode o úhrade pohľadávky v splátkach, je voľba pre konanie pre spotrebiteľa len iluzória a súd poukazuje aj na skutočnosť, že dohoda o úhrade pohľadávky v splátkach je taktiež štandardným formulárom, ktorý

6C/37/2013- 52

-7-

žalovaný využíva bežne, súd teda vyhodnotil túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda za neplatnú. Spotrebiteľská vec je subjektívne, ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve dostatočne nezohľadnil (viď uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoE/29/2010). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora (ES) Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 až C-244/98 a na rozsudok Mostaza Claro. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý mal vzniknúť z takéhoto vadného súkromno-právneho procesu, nie je v súlade s dobrými mravmi. Rozhodca ignoroval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa a to je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ako aj na odklad jeho vykonateľnosti. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní mala plný úspech žalobkyňa. Súd vychádzal z neurčitej hodnoty sporu. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientkou v sume 60,07 eura, podanie žaloby v sume 60,07 eura, účasť na pojednávaní dňa 28.5.2013 v sume 60,07 eura, k tomu patrí 3 x režijný paušál po 7,81 eura a 20 % DPH v sume 40,73 eura (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 a § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 244,37 eura, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalovaného žalobkyňu na účet jej právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodená a súd jej žalobe vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť poplatok v sume 99,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajší súd.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.